

Оксана ГОРОЖАНКІНА,
orcid.org/0000-0003-1777-2173

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри теоретичної, музично-інструментальної та вокальної підготовки
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського»
(Одеса, Україна) garmonia80y@gmail.com

ФЕНОМЕН ХУДОЖНЬОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ В ЕСТРАДНОМУ ВОКАЛЬНОМУ МИСТЕЦТВІ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ

У статті було розкрито сутність поняття художньої інтерпретації в естрадному вокальному мистецтві. З'ясовано, що естрадний вокал як вид виконавського мистецтва має низку специфічних рис, що відрізняють його від академічного: жанрову різноманітність (поп, рок, джаз тощо), залежність від технічного обладнання, тісний зв'язок із шоу-бізнесом і масовою аудиторією, а також вагомий роль сценічного образу. Художня інтерпретація у цьому контексті є творчим процесом переосмислення виконавцем музичного твору або, іншими словами, створенням власного унікального художнього образу на основі особистісного досвіду. У процесі творчої інтерпретації виконавець транслює власне художнє мислення через систему уявних образів, які відіграють визначальну роль у формуванні вокального звучання. Формування здатності до інтерпретації є тривалим і поетапним процесом, який передбачає розвиток сенсорного сприйняття, глибокого осмислення, творчої переробки та сценічного втілення музичного матеріалу. Досліджено специфіку виконавської майстерності в естрадному вокалі крізь призму взаємодії традиційних музикознавчих підходів із новітніми виконавськими технологіями. Розкрито роль мікрофонної техніки, манери звуковидобування та сценічного образу як структурних елементів художньої інтерпретації. Зазначено, що сучасні цифрові платформи і соціальні медіа не лише розширили доступ до музичної творчості, але і змінили самі принципи її рецензії та оцінювання, перевівши процес професійного визнання виконавця в площину публічної цифрової взаємодії. Зроблено висновок, що художня інтерпретація в естрадному вокальному мистецтві XXI століття є динамічним процесом співтворчості, в якому поєднуються особистісне бачення виконавця, культурний контекст і технологічні можливості. Методологічні засади формування художньої інтерпретації в естрадному вокальному мистецтві передбачають комплексний характер професійної підготовки, що охоплює як технічні, так і естетичні, культурологічні, музикознавчі й акторські компоненти. Синергія зазначених складників у процесі навчання забезпечує становлення виконавця як творчої особистості, здатної до переконливої інтерпретації музичного твору в умовах сучасного культурного простору.

Ключові слова: художня інтерпретація, естрадний вокал, виконавська майстерність, музикознавчий дискурс, вокальне мистецтво, теоретико-методологічний аспект, сценічний образ.

Oksana GOROZHANKINA,
orcid.org/0000-0003-1777-2173

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the Department of Theoretical, Musical-Instrumental and Vocal Training
South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D. Ushynsky
(Odesa, Ukraine) garmonia80y@gmail.com

THE PHENOMENON OF ARTISTIC INTERPRETATION IN VOCAL ART: THEORETICAL AND METHODOLOGICAL PRINCIPLES

The article elucidated the essence of artistic interpretation in pop vocal art. It was found that pop vocal, as a type of performing art, has several distinctive features that set it apart from academic genres: genre diversity (pop, rock, jazz, etc.), dependence on technical equipment, close ties with show business and the mass audience, and the significant role of the stage image. In this context, artistic interpretation is a creative process of rethinking a musical work by the performer; or, in other words, the creation of a unique artistic image based on personal experience. During creative interpretation, the performer conveys artistic thinking through a system of imaginary images that play a decisive role in shaping vocal sound. Developing the ability to interpret is a long, gradual process that involves the development of sensory perception, deep understanding, creative processing, and the stage embodiment of musical material. The specifics of performing skills in pop vocals are examined through the lens of the interaction between traditional musicological approaches and the latest performing technologies. The role of microphone technology, sound production methods, and the stage image as structural elements of artistic interpretation is revealed. It is noted that modern digital platforms and social media have not only expanded access to musical creativity but also changed the very principles of its reception and evaluation, shifting the process of professional recognition of the performer to the plane of public digital interaction. It is concluded that artistic interpretation in pop vocal art of the 21st century is a dynamic process of co-creation that combines the performer's personal vision, cultural context, and technological capabilities. The methodological principles for forming artistic interpretation in pop vocal art assume a comprehensive approach to professional training, covering technical and aesthetic, cultural, musicological, and acting components. The synergy of these components in the learning process ensures the formation of the performer as a creative personality capable of convincingly interpreting a musical work in the conditions of the modern cultural space.

Key words: artistic interpretation, pop vocals, performing skills, musicological discourse, vocal art, theoretical and methodological aspect, stage image.

Постановка проблеми. Однією з провідних вимог до сучасної естрадної пісні є її видовищність. Аудиторія стає дедалі більш вибагливою до виконавців, зокрема до їхнього сценічного вигляду, іміджу, манери виконання та використаних художніх прийомів. Це, у свою чергу, спонукає вокалістів орієнтуватися на новітні тенденції, що формуються в сучасному естрадному мистецтві.

Естрадний вокал як специфічна галузь музично-виконавського мистецтва перебуває на перехресті академічної традиції і масової культури, що зумовлює особливу складність процесів інтерпретаційної діяльності. Сучасний естрадний виконавець діє одночасно в кількох площинах, де він є інтерпретатором музичного тексту, режисером власного сценічного образу, технічним оператором вокального звуку та комунікатором зі слухацькою аудиторією.

На сучасному етапі розвитку музичних жанрів, стилів і напрямів особливого значення набуває музична інтерпретація як своєрідна форма творчості. Вона передбачає взаємодію з різноманітними інтонаційними, тембровими, ритмічними та динамічними засобами, що переосмислюються й адаптуються відповідно до сучасних естетичних запитів аудиторії. У зв'язку з цим прагнення задовольнити слухацькі вподобання спонукає виконавця звертатися до новітніх креативних рішень і виражальних засобів.

Аналіз досліджень. У вітчизняних і зарубіжних наукових працях простежується тенденція до осмислення естрадного мистецтва як складного динамічного феномена, що формується під впливом соціокультурних трансформацій, медіатизації та глобалізаційних процесів. Значна частина досліджень присвячена аналізу загальних тенденцій розвитку естрадного мистецтва. Зокрема, М. Головкова (2022) наголосила на посиленні ролі видовищності, інтеграції різних видів мистецтва (музики, хореографії, театру, візуальних ефектів), формуванні нових моделей сценічної комунікації між виконавцем і аудиторією. У свою чергу, О. Маргіна (2025) простежила еволюцію українського естрадного мистецтва як відображення соціокультурних трансформацій суспільства. Науковиця зазначила, що розвиток естради відбувався від філармонічно орієнтованих форм із поєднанням класичних і народних елементів до стилістично різноманітного мистецтва, яке увібрало впливи джазу, року та масової культури. Важливий внесок у дослідження специфіки естрадного вокального виконавства й особливості формування сценічного образу артиста

здійснили О. Ващенко та ін., (2022), О. Шпортько, Т. Калюжна та І. Усачова (2025).

У статті А. Барановської та О. Газінської (2025) акцентовано увагу на тому, що якість вокального виконання визначається комплексом взаємопов'язаних чинників: контролем дихання, точністю артикуляції, мікрофонною технікою, сценічною виразністю, а також оволодінням специфічними техніками (мікст, белтінг, твенг). Такий підхід підкреслює технічно-фізіологічний вимір виконавської майстерності. Водночас, як зазначає Н. Овсяннікова (2022), сучасні форми творчої діяльності висувають до естрадних виконавців вимоги не лише технічної досконалості, але і широкої стильової гнучкості, зокрема, вміння поєднувати естрадну та джазову стилістику, переходити між різними вокальними манерами й адаптувати художню спрямованість до конкретного виконавського контексту.

Сучасні дослідження в галузі педагогіки естрадного вокалу свідчать про необхідність системного підходу до формування технологічної культури виконавця. Так, наприклад, О. Майчик, Т. Слюсар та О. Войтович (2024) зауважили, що майбутні вокалісти в процесі професійної підготовки мають опанувати не тільки вокальні техніки, але й основи звукорежисури, роботу з моніторами та особливості поведінки голосу в різних акустичних середовищах. Така думка підтверджує, що технологічна компетентність є органічним складником художньої майстерності сучасного естрадного вокаліста.

У свою чергу, науковці Н. Дрожжина, О. Єрошенко та С. Давидов (2022) доводять, що технічні засоби розширюють акустичні можливості голосу та безпосередньо впливають на формування художнього образу. Вплив цифровізації на технічні, естетичні та культурні аспекти вокального виконавства підкреслила С. Заря (2025). У цьому контексті варто відзначити і зарубіжних науковців, зокрема S. Wang (2022), який дослідив особливості використання інтерактивних музичних технологій у процесі вокальної імпровізації і відзначив їхню роль у розширенні виражальних можливостей виконавця, формуванні нових моделей творчої взаємодії між людиною та цифровим середовищем, а також у трансформації традиційних підходів до інтерпретації музичного матеріалу.

Попри значну кількість досліджень, проблема художньої інтерпретації в естрадному вокальному мистецтві залишається недостатньо систематизованою. Зокрема, потребує подальшого теоретичного осмислення взаємодія традиційних музикознавчих підходів із новітніми виконавськими

практиками, а також визначення специфічних характеристик інтерпретації з урахуванням технологічного та культурного контексту XXI століття.

Мета статті – теоретично обґрунтувати та розкрити сутність феномену художньої інтерпретації в естрадному вокальному мистецтві.

Виклад основного матеріалу. Художня інтерпретація в цілому є фундаментальною категорією для різних видів художньої діяльності від образотворчого мистецтва до театру. У музичному виконавстві вона проявляється у варіативності трактування твору, зокрема через зміну темпоритмічних, динамічних і тембрових характеристик із метою актуалізації різних емоційно-сміслових аспектів. Аналогічно в театральному мистецтві актор здійснює інтерпретацію ролі, інтегруючи власний досвід і художнє бачення в процес сценічного втілення образу. Режисерська діяльність також передбачає створення оригінальних концепцій, що базуються на переосмисленні драматургічного матеріалу відповідно до сучасних культурних контекстів. Таким чином, взаємодія індивідуального сприйняття з усталеними художніми формами засвідчує трансформаційний потенціал інтерпретації, визначаючи її як ключовий чинник еволюції мистецтва в історичній перспективі.

Естрадний вокал як вид виконавського мистецтва вирізняється низкою специфічних рис, що суттєво відрізняють його від академічного вокалу та зумовлюють особливий характер інтерпретаційної діяльності. Серед ключових характеристик варто виокремити жанрову різноманітність (поп, рок, джаз, кантрі, R&B, соул тощо), пряма залежність від технічного обладнання (мікрофони, підсилювачі, засоби звукорежисури), тісний зв'язок із шоу-бізнесом і масовою аудиторією, а також високу роль сценічного образу як складника художньої концепції.

Створення художнього образу у вокальному мистецтві спирається на різні типи музичного мислення: образне, логічне, творче й асоціативне. Повноцінне функціонування такого мислення забезпечується не лише емоційністю та чуттєвим сприйняттям виконавця, а передусім рівнем його інтелектуального розвитку, тобто сформованістю музичної свідомості. Важливою є також активна участь вокаліста в процесі уяви, яка супроводжує всі етапи роботи над твором, від первинного сприйняття до глибокого осмислення, переживання через власний досвід і сценічного втілення. Сприйняття музики є складним процесом, що вимагає від співака здатності не лише чути, але й емоційно співпереживати змісту пісні. Водночас музичний образ у виконанні естрадного вокаль-

ного твору не має чіткої предметної конкретики, що підкреслює його універсальність.

У межах теоретико-методологічного осмислення феномену художньої інтерпретації в естрадному вокальному мистецтві особливої ваги набуває рівень професійної підготовки виконавця як визначальний чинник якості інтерпретаційного результату. Йдеться не лише про володіння технічними навичками, а про здатність інтегрувати їх із власними виконавсько-виразовими ресурсами, що забезпечує цілісність сценічного образу й адекватність передачі авторського задуму. Ключовим у цьому контексті постає рівень музичної підготовки вокаліста та ступінь опанування ним власного «інструмента» – голосу. Саме високий рівень технічної майстерності відкриває можливості для повноцінної реалізації інтерпретаційного потенціалу, дозволяючи виконавцеві розкривати авторську концепцію, одночасно актуалізуючи власні смисли через індивідуальне прочитання музичного тексту (Ohanezova-Nryhorenko et al., 2024: 260). Відповідно, художня інтерпретація постає як результат взаємодії об'єктивно заданого авторського матеріалу та суб'єктивного виконавського досвіду, що може суттєво трансформувати зміст твору залежно від рівня виконавської майстерності і творчої індивідуальності артиста.

На формування голосового образу виконавця безпосередньо впливає підбір вокального репертуару, оскільки жанрова належність твору, його емоційне наповнення і технічна складність зумовлюють характеристики тембру, динаміки та інтонації, необхідних для художнього втілення. Репертуар, дібраний з урахуванням індивідуальних вокальних можливостей і рівня фахової підготовки співака, стає запорукою переконливого та доступного для сприйняття аудиторією виконання (Бермес, 2025: 286).

У процесі творчої інтерпретації виконавець транслює власне художнє мислення через систему уявних образів, які відіграють визначальну роль у формуванні вокального звучання. У момент внутрішнього «проживання» твору психічні та фізіологічні процеси вступають у взаємодію, що і породжує реальний звук. Таким чином, внутрішній образ програмує точність інтонації, колористику тембру та загальний характер виконання, активізує емоційну сферу і внутрішній стан митця. Результатом зазначеного процесу стає голос, наповнений щирістю, переконливістю та індивідуальністю, що надає виконанню справжньої художньої цінності.

Художню інтерпретація у вокальному мистецтві варто розглядати як складний інтелектуально-

творчий процес рефлексивного переосмислення музичного твору. Вона передбачає трансформацію авторського матеріалу в персоналізований художній образ, що формується на перетині індивідуального виконавського досвіду, творчої самобутності вокаліста та специфіки продюсерської концепції.

Рис. 1. Основні компоненти художньо-виконавської інтерпретації

З наукової точки зору цей феномен виходить за межі репродуктивного відтворення нотного та літературного компонентів, набуваючи ознак суб'єктивної актуалізації твору. Інтерпретація будь-якого музичного твору в будь-яких умовах (виконання, концертне виконання, студійний запис тощо) вимагає від вокаліста глибокого розуміння авторського задуму, ідей композитора та поета, і, відповідно, можливості їх якісної трансляції слухачеві через голос як його творчий апарат (Ohanezova-Nryhorenko et al., 2024).

Невіддільним складником сценічного втілення естрадної пісні є художній образ самого виконавця. Мабуть найвищим проявом так званого «театру пісні» можна вважати ситуацію, коли артист знаходить образ, що супроводжує його впродовж усієї творчої кар'єри і стає настільки впізнаваним та улюбленим публікою, що аудиторія вже не уявляє цього виконавця поза знайденою ним сценічною маскою. Показовим прикладом у цьому контексті є творчість Андрія Данилка. Створений ним персонаж Верки Сердючки балансує на межі між карнавальною маскою й образом сумного клоуна з тонкою вразливою душею. Відсутність академічно поставленого голосу не стає перешкодою, яку артист віртуозно компенсує бездоганною акторською майстерністю, мистецтвом перевтілення та виразною пластикою (Гаценко, Ковмір, Юрчук, 2024: 177). Кожен його виступ перетворюється на мініатюрну виставу, що захо-

плює глядача як оригінальним іміджем, так і яскравим перформансом.

Поряд із технічними аспектами співу та художнім образом, визначальну роль у сучасному вокально-естрадному виконавстві відіграють засоби художньої виразності, серед яких особливе місце займає мікрофонна техніка. Сучасний виконавець не обмежується відтворенням вокальної партії, тому що він свідомо керує звуковим простором і динамікою: варіює дистанцію до мікрофона, регулює гучність, тембральне забарвлення та інтенсивність дихання (Цап, Ковальчук, Єфименко, 2025: 139). Такий підхід забезпечує гнучкість і рухливість звучання, створює відчуття живої присутності та посилює емоційний вплив виконання на слухача.

Варто також зазначити, що на сьогоднішній день спостерігається посилення впливу цифрових технологій на вокально-естрадне виконавство. Активно впроваджуються мультимедійні інструменти, електронна обробка звуку, віртуальні студії і спеціалізоване програмне забезпечення. Це відкриває для виконавців ширші творчі можливості та сприяє формуванню нових форматів естрадного вокального мистецтва. Технічна обробка голосу й електронні ефекти дедалі більше інтегруються в естрадно-вокальну культуру як її невіддільний елемент. Так, наприклад, Jerry Heil застосовує loop station і техніку нашарування голосу, створюючи ефект багатоголосся під час живих виступів. Тим часом гурт Kalush Orchestra використовують автотюн не лише для корекції інтонації, але і як виразний художній засіб, що формує характерне електронізоване звучання (Шпортсько, Калюжна, Усачова, 2025: 206).

Характерною рисою сучасного вокально-естрадного виконавства є органічне поєднання традиційних і новітніх співацьких технік. Народна манера виконання, з притаманними їй відкритим звуком, природністю інтонування та самобутньою мелодикою, дедалі активніше входить до арсеналу професійних естрадних виконавців, породжуючи якісно нові виконавські моделі. Важливим складником такого синтезу є сучасний інструментарій вокальної техніки, що охоплює белтинг, мікст, контрольоване вібрато, скет і низку інших прийомів. Показовим у цьому аспекті є звернення до пісенної спадщини української естради 1960-х років, зокрема до творчості Мирослава Скорика. Його пісня «Намалой мені ніч» постає як яскравий приклад синтезу романсової інтонаційності з елементами джазово-танцювальної стилістики, що зумовлює широкий інтерпретаційний потенціал твору. Особливого значення в контексті

художньої інтерпретації набувають сучасні версії цього твору. Зокрема, інструментальне аранжування Сергія Зубарева (2023), виконане в стилі джаз-фанк, демонструє нові підходи до інтерпретаційної практики. Зберігаючи мелодико-гармонічну основу оригіналу, воно водночас розширює межі агогічної свободи, підсилює роль імпрровізаційності та трансформує тембральну палітру. Така модифікація структури (від класичної тричастинної форми до чергування тематичного матеріалу з імпрровізаційними фрагментами) засвідчує відкритість твору до нових виконавських стратегій (Іщенко, 2024: 86). Таким чином, художня інтерпретація в естрадному вокальному мистецтві є процесом творчої актуалізації змісту музичного тексту, що реалізується на перетині традиції та інновації.

Суттєво трансформували естрадне вокальне мистецтво цифрові платформи і соціальні медіа, перетворивши його з переважно елітарного студійного продукту на доступний та інтерактивний контент. Сьогодні, завдяки поширеності якісного обладнання для запису та програмного забезпечення для корекції вокалу, навіть люди без спеціальної професійної підготовки можуть створювати і записувати музичні твори. Платформи TikTok, YouTube та Spotify стали ключовими каналами дистрибуції, просування та споживання музики, забезпечуючи глобальну доступність творчості без посередників. Зокрема, TikTok відіграє значну роль у створенні «вірусного» ефекту, коли короткі музичні фрагменти швидко набувають популярності та стають хітами, підкреслюючи значення звуку як основи цифрового візуального контенту (Заря, 2025: 81). Цифрові платформи не

тільки оптимізують технічні процеси створення та поширення музичного контенту, але і докорінно змінюють функціонування естрадного вокального мистецтва. Зникнення традиційних інституційних посередників трансформує механізми професійного визнання виконавців, зміщуючи їх у площину публічної цифрової взаємодії і рецепції.

Висновки. Отже, художня інтерпретація в естрадному вокальному мистецтві є складним багаторівневим феноменом, що поєднує музично-виконавський, технологічний, пластичний і комунікативний виміри. На відміну від академічного вокалу, в естраді виконавець нерідко виступає не лише інтерпретатором, але і співавтором художнього образу, що суттєво розширює межі інтерпретаційної свободи.

Особливу увагу в статті було приділено впливу новітніх технологій на формування феномену художньої інтерпретації. Встановлено, що цифрові технології відіграють не допоміжну, а конститутивну роль у формуванні художнього образу естрадного твору. Вони суттєво розширюють діапазон виконавських можливостей, дозволяючи включати до художнього арсеналу ті прийоми звуковидобування, які є недоступними в умовах акустичного концертного виконання.

Таким чином, феномен художньої інтерпретації в естрадному вокальному мистецтві формується на перетині традиції та інновації, що відповідає динаміці розвитку сучасної культури і запитам аудиторії.

Перспективним напрямком подальших досліджень вважаємо розробку педагогічних моделей формування інтерпретаційної майстерності майбутніх вокалістів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Барановська А. А., Газінська О. В. Наукові дослідження сучасних технік естрадного вокалу. *Українське мистецтво у світовому культурному просторі: історія, сучасність та перспективи розвитку*. 2025. С. 66–69. DOI: <https://doi.org/10.31652/978-617-UAWCS-2025.17> (дата звернення: 20.04.2026).
2. Бермес І. Голосовий образ в академічному вокальному мистецтві. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2025. № 4. С. 283–288. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.4.2025.351954> (дата звернення: 20.04.2026).
3. Гаценко Г., Ковмір Н., Юрчук В. Сценічне втілення естрадної пісні: комплекс виразних засобів у сучасних виконавських практиках. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*. 2024. Т. 7, № 2. С. 170–182. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-7581.7.2.2024.316731> (дата звернення: 20.04.2026).
4. Головкова М. М. Сучасна проблематика дослідження естрадного вокального мистецтва: культурологічний вимір. *Культура і сучасність: альманах*. 2022. № 1. С. 81–86. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-0285.1.2022.262574> (дата звернення: 20.04.2026).
5. Заря С. Вплив цифрових технологій на формування естрадного вокального мистецтва сучасності. *Київське музикознавство*. 2025. № 4. С. 78–86. DOI: <https://doi.org/10.33643/kmus.2025.04.51> (дата звернення: 20.04.2026).
6. Іщенко О. Є. Інтерпретаційні аспекти виконання естрадної пісні Мирослава Скорика «Намалой мені ніч». *Музикознавча думка Дніпропетровщини*. 2024. № 27. С. 77–88. DOI: <https://doi.org/10.33287/222443> (дата звернення: 20.04.2026).
7. Маргіна О. А. Фольклорні витоки сучасного естрадного вокалу: синтез традицій і поп-музики. *Південноукраїнські мистецькі студії*. 2025. № 2. С. 114–121. DOI: <https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-2.19> (дата звернення: 20.04.2026).
8. Овсяннікова Н. Ю. Українська естрадна пісня: тенденції розвитку. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2022. № 1. С. 170–173. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2022.257681> (дата звернення: 20.04.2026).
9. Цап Г. В., Ковальчук М. М., Єфіменко Н. М. Інтерпретація української пісні в сучасному естрадному вокалі як чинник формування національного стилю. *Слобожанські мистецькі студії*. 2025. № 3. С. 137–140. DOI: <https://doi.org/10.32782/art/2025.3.25> (дата звернення: 20.04.2026).

10. Шпортко О., Калюжна Т., Усачова І. Новітні вокальні техніки в українській естраді XXI століття: між етнікою та попкультурою. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*. 2025. № 8(2). С. 202–216. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-7581.8.2.2025.346285> (дата звернення: 20.04.2026).
11. Drozhzhina N., Yeroshenko O., Davydov S., Shchepak V., Breslavets H., Osypenko V. Variety vocal art in the context of integration into society of the future. *Postmodern Openings*. 2022. Vol. 13, No. 4. P. 1–13. DOI: <https://doi.org/10.18662/po/13.4/502> (дата звернення: 20.04.2026).
12. Maychuk O., Slyusar T., Voitovytsch O., Katrych O., An L. Development of the technique of forming the professionalism of a pop artist: Vocal discourse. *Convergências: Revista de Investigação e Ensino das Artes*. 2024. Vol. 17, No. 33. P. 89–104. URL: <https://repositorio.ipcb.pt/entities/publication/17a6636d-592c-4a1a-8d89-b93a574d6b18> (дата звернення: 20.04.2026).
13. Wang S. Vocal improvisation using interactive music technology. *Interactive Learning Environments*. 2024. Vol. 32, No. 1. P. 245–256. DOI: <https://doi.org/10.1080/10494820.2022.2084755> (дата звернення: 20.04.2026).
14. Ohanezova-Hryhorenko O., Nosulia A., Yu X., Zehao G., Qiwei H. Interpretive ability of vocalist-performers: essence and components. *Cadernos De Educação Tecnologia E Sociedade*. 2024. Vol. 17. P. 257–267. DOI: <https://doi.org/10.14571/brajets.v17.nse4.257-267> (дата звернення: 20.04.2026).
15. Vashchenko O., Kopeliuk O., Sediuk I., Bondar I., Kornisheva T. Analysis of musical art trends in Ukraine in the 21st century. *Revista Amazonia Investiga*. 2022. Vol. 11, No. 56. P. 142–149. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.56.08.15> (дата звернення: 20.04.2026).

REFERENCES

1. Baranovska A. A., Hazinska O. V. (2025) Naukovi doslidzhennia suchasnykh tekhnich estradnoho vokalu [Scientific research on modern techniques of pop vocal]. *Українське мистецтво у світовому культурному просторі: історія, сучасність та перспективи розвитку*, 66–69. DOI: <https://doi.org/10.31652/978-617-UAWCS-2025.17> [in Ukrainian].
2. Bermes I. (2025) Holosovyi obraz v akademichnomu vokalnomu mystetstvi [Voice image in academic vocal art]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv*, 4, 283–288. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.4.2025.351954> [in Ukrainian].
3. Hatsenko H., Kovmir N., Yurchuk V. (2024) Stsenichne vtilennia estradnoi pisni: kompleks vyraznykh zasobiv u suchasnykh vykonavskykh praktykakh [Stage embodiment of pop song: a complex of expressive means in modern performing practices]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv*, 7(2), 170–182. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-7581.7.2.2024.316731> [in Ukrainian].
4. Holovkova M. M. (2022) Suchasna problematyka doslidzhennia estradnoho vokalnogo mystetstva: kulturolohichni vymiry [Modern issues of researching pop vocal art: a culturological dimension]. *Kultura i suchasnist: almanakh*, 1, 81–86. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-0285.1.2022.262574> [in Ukrainian].
5. Zaria S. (2025) Vplyv tsyfrovoykh tekhnolohii na formuvannia estradnoho vokalnogo mystetstva suchasnosti [The influence of digital technologies on the formation of pop vocal art of today]. *Kyivske muzykoznavstvo*, 4, 78–86. DOI: <https://doi.org/10.33643/kmus.2025.04.51> [in Ukrainian].
6. Ishchenko O. Ye. (2024) Interpretatsiini aspekty vykonannia estradnoi pisni Myroslava Skoryka «Namaliui meni nich» [Interpretative aspects of the performance of the pop song by Myroslav Skoryk “Draw me a night”]. *Muzykoznavcha dumka Dnipropetrovshchyny*, 27, 77–88. DOI: <https://doi.org/10.33287/222443> [in Ukrainian].
7. Marhina O. A. (2025) Folklorni vytoky suchasnoho estradnoho vokalu: syntez tradytsii i pop-muzyky [Folklore origins of modern pop vocals: synthesis of traditions and pop music]. *Pivdenoukrainski mystetski studii*, 2, 114–121. DOI: <https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-2.19> [in Ukrainian].
8. Ovsianikova N. Yu. (2022) Ukrainska estradna pisnia: tendentsii rozvytku [Ukrainian pop song: development trends]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv*, 1, 170–173. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2022.257681> [in Ukrainian].
9. Tsap H. V., Kovalchuk M. M., Yefymenko N. M. (2025) Interpretatsiia ukrainskoi pisni v suchasnomu estradnomu vokali yak chynnyk formuvannia natsionalnoho stylu [Interpretation of Ukrainian songs in modern pop vocals as a factor in the formation of a national style]. *Slobozhanski mystetski studii*, 3, 137–140. DOI: <https://doi.org/10.32782/art/2025.3.25> [in Ukrainian].
10. Shportko O., Kaliuzhna T., Usachova I. (2025) Novitni vokalni tekhniki v ukrainskii estradi XXI stolittia: mizh etnikoiu ta popkulturoiu [New vocal techniques in Ukrainian pop music of the 21st century: between ethnicity and pop culture]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv*, 8(2), 202–216. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-7581.8.2.2025.346285> [in Ukrainian].
11. Drozhzhina N., Yeroshenko O., Davydov S., Shchepak V., Breslavets H., Osypenko V. (2022) Variety vocal art in the context of integration into society of the future. *Postmodern Openings*, 13(4), 1–13. DOI: <https://doi.org/10.18662/po/13.4/502>
12. Maychuk O., Slyusar T., Voitovytsch O., Katrych O., An L. (2024) Development of the technique of forming the professionalism of a pop artist: Vocal discourse. *Convergências: Revista de Investigação e Ensino das Artes*, 17(33), 89–104. Retrieved from <https://repositorio.ipcb.pt/entities/publication/17a6636d-592c-4a1a-8d89-b93a574d6b18>
13. Wang S. (2024) Vocal improvisation using interactive music technology. *Interactive Learning Environments*, 32(1), 245–256. DOI: <https://doi.org/10.1080/10494820.2022.2084755>
14. Ohanezova-Hryhorenko O., Nosulia A., Yu X., Zehao G., Qiwei H. (2024) Interpretive ability of vocalist-performers: essence and components. *Cadernos De Educação Tecnologia E Sociedade*, 17, 257–267. DOI: <https://doi.org/10.14571/brajets.v17.nse4.257-267>
15. Vashchenko O., Kopeliuk O., Sediuk I., Bondar I., Kornisheva T. (2022) Analysis of musical art trends in Ukraine in the 21st century. *Revista Amazonia Investiga*, 11(56), 142–149. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.56.08.15>

Дата першого надходження статті до видання: 28.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

